

Titia Sjenitzer (46) studeerde sociologie in Groningen en woont al bijna vijftien jaar in Londen. Ze werkt als freelance 'wild ocean consultant' voor verschillende organisaties; de rode draad is 'blue economy', oftewel duurzaamheid rondom alles wat met de zee te maken heeft. 'Mijn werk is heel divers. Het ene project is heel financieel-technisch, het andere gaat dan weer over de aanleg van windmolenparken op zee waar de biodiversiteit beter van wordt, in plaats van slechter. Daarbij heb ik zelf een grote zwak voor walvissen en dolfijnen.'

Al haar hele leven is Sjenitzer dol op de zee. Toch koos ze in Groningen niet voor bijvoorbeeld mariene biologie, maar voor sociologie. 'Daar ben ik nog steeds heel blij mee, ook in mijn huidige werk', zegt ze. 'Alles rondom duurzaamheid heeft een grote sociologische component. Hoe beïnvloeden al die verschillende lagen in het maatschappelijke systeem elkaar?'

Juist dat is het sterke punt van de Groningse sociologie, merkt ze op. 'Dat systeemdenken, dat past goed bij mij.' Als voorbeeld noemt ze de grote multinationals, die vaak zeggen dat ze doen 'wat de aandeelhouder wil' en daardoor niet vol voor duurzaamheid kunnen gaan. 'Maar de grootste aandeelhouders zijn vaak pensioenfondsen. Die beheren ons geld, van jou en mij. Dus in feite zijn wij allemaal die aandeelhouder. En dan blijkt dat er wel degelijk manieren zijn om die lagen te beïnvloeden. Dat vind ik fascinerend.'

Na haar studie verdiepte Sjenitzer zich in de mechanismen achter 'fair trade', onder meer in Ecuador, en werkte een paar jaar als zeilinstructor in Griekenland. 'Vervolgens wilde ik me toch settelen in Nederland. Ik zag een vacature bij een nieuw initiatief, Principles for Responsible Investment (PRI), dat de financiële wereld duurzamer wil maken. Ik wist niks van beleggen, maar methodologie ontwikkelen en onderzoek doen kon ik wel. Ik werd meteen enthousiast. Pas helemaal onderaan las ik: standplaats Londen. Oké, dacht ik. Dan wordt het Londen. En dat is inmiddels vijftien jaar geleden.'

Londen bevalt haar goed. Na PRI werkte ze er voor diverse andere internationale organisaties, van duurzame visserij tot toerisme. En nu is ze er freelancer. Ze werkt nog altijd aan hetzelfde soort projecten, maar zet zich daarnaast ook in voor de bescherming van walvissen en dolfijnen. In het bestuur van de World Cetacean Alliance (WCA) voert ze bijvoorbeeld campagne tegen supertrawlers: vissersschepen met gigantische

netten waarin veel walvissen en dolfijnen de dood vinden. Ook strijdt ze voor respectvollere manieren van walvis- en dolfijntoerisme. 'Deze dieren zijn zo machtig mooi en indrukwekkend om te zien', zegt ze. 'Als je er op een gepaste afstand van geniet, dan verstoor je ze niet en zie je hoe ze écht zijn.'

Het leuke van Londen is het internationale, vertelt ze. 'Ik had in Nederland bijvoorbeeld ook wel kunnen werken voor MSC (de Marine Stewardship Council, bekend van het keurmerk voor duurzame visserij, red.), maar hier in Londen zit het internationale hoofdkantoor.' Van Brexit heeft Sjenitzer niet veel last. 'Ja, ik moest wat formulieren invullen voor mijn verblijfsvergunning, maar dat stelde niet zoveel voor. En bij Calais zien we lange files. Maar dat ligt meer aan de Franse douane dan aan de Britse. Dure boodschappen? Die heb je inmiddels overal. De berichtgeving over Brexit is in Nederland veel negatiever dan hier. Ik zit hier op mijn plek. Die diversiteit, die flexibiliteit, de dynamiek van innovatieve ontwikkelingen... Voor al die dingen zit je in Londen goed.'

TITIA SJENITZER

'Ik heb een grote zwak voor walvissen en dolfijnen'

FOTO LEONIE BLOKHUIS